
Univerzita by se měla soustředit na dodržování tvrdě nastavených habilitačních pravidel

---

Univerzita by se měla soustředit na dodržování tvrdě nastavených habilitačních pravidel

Jak hodnotí kvalitu vědy nositel v pořadí jedenácté České hlavy? Zeptali jsme se bývalého prorektora pro vědu Univerzity Karlovy v Praze a profesora 1. lékařské fakulty Pavla Klenera.

Od prezidenta republiky jste obdržel státní cenu a nyní jste převzal cenu Česká hlava. Která z nich vám udělala větší radost?

Byl jsem udiven a potěšen, co jsem dostal srdečných gratulací od spolužáků, pacientů a umělců k udělení ceny. Měl jsem pocit, že jsem stále u studentů persona non grata, především v senátu kvůli mému nesouhlasu s padesátiprocentním podílem jejich zastoupení. Teď ale v senátu 1. lékařské vystoupila studentská senátorka s děkovnou řečí a to mne opravdu potěšilo. Reakce lidí po České hlavě byla ohromným kontrastem proti státnímu vyznamenání.

Nedávno jste si také vyzkoušel pro vás nezvyklou roli pacienta. Bylo to poučné?

Po pravdě ano, občas lituji obyčejné pacienty. Zdravotnictví je pro některé z nich martyrium. Někdy pacientům pomůže, když zavolám jejich lékařům a ti se pak chovají lépe. To je bohužel odraz celkové atmosféry ve společnosti, která se promítá do všech profesí včetně medicíny. Máte doktory, kteří se věnují pacientům, ale to je stejné, jako když si jdete něco koupit a narazíte na slušného prodáváče. Vytrácí se tady to, čemu se říká Kinderstube. Jako medik jsem zdravil každý bílý plášť, dnes zdraví medicí jen před zkouškou.

U zkoušek jste prý náročný profesor...

Nejen u studentů. Když jsem byl na univerzitě, tak jsem se devět let snažil držet úroveň habilitačních a jmenovacích řízení. Poslední tři roky jsem to vzdal, protože jsem už neměl takovou podporu pana rektora a viděl jsem, že je to úplně zbytečné. Úroveň profesur a docentur celkově klesla, samozřejmě na Univerzitě Karlově je stále nejlepší, ale i tam prošli lidé, kteří by nikdy projít neměli... Pokud někdo právem neprošel při hlasování vědecké rady univerzity, šel třeba do Olomouce nebo na Slovensko, tam mu docenturu nebo profesuru dali a vrátil se do Prahy. Pochopil jsem, že si zbytečně dělám nepřítele a není to k ničemu.

Dokonce jsem dvakrát psal do prezidentské kanceláře, aby na diplomu bylo uvedeno profesor Univerzity Karlovy. Bylo by dobré, aby se stejně jako v Americe odlišovalo, zda je někdo profesor z Harvardu nebo ze soukromé univerzity v Cincinnati. Dvakrát mi odpověděli, že to není možné. Bohužel se mi nepodařilo také změnit, že diplomy nabyté v České republice nebo na Slovensku mají platnost v obou republikách. To je také katastrofální, neplatí to o Bratislavě, ale na jiných univerzitách jako třeba v Trnavě získáte profesuru s menším vypětím než v Praze a pak máte stejný titul jako někdo, kdo se tu nadřel.

Měl byste recept, jak to změnit?

Úroveň studia je do značné míry závislá na úrovni profesorského sboru, v podstatě i když máme dílčí vynikající výsledky, úroveň celku není taková, jaká by měla být. Univerzita by se měla více soustředit na dodržování tvrdě nastavených habilitačních pravidel; pokud by se to dodržovalo, bylo by to v pořádku, ale jsme malý rybník.

Zakopaný pes je třeba v posudcích, protože každý zná každého. Posudky jsou skvělé a jimi se při rozhodování na vědecké radě řídí lidé z jiných oborů, takže pokud se adept neztrapní sám, projde. Negativní posudek se bere v Česku jako osobní útok, lidé nedovedou vzít kritiku věcně. Osobně jsem rád, když mé monografie recenzuje někdo, kdo se mnou třeba nesouhlasí, protože takový recenzent práci vylepší. Při odevzdávání manuskriptu trpíte autorskou slepotou, a když se člověk neurazí, připomínky recenzenta práci velmi vylepší. Tohle u nás zatím neplatí a bude to dlouhá cesta. Myslel jsem si, že to půjde vše rychleji, ale bohužel to jde pomalu.

V jaké fázi je příprava vaší další monografie? Už ji vylepšili recenzenti?

Molekulární chemoterapie je z větší části napsána a recenzenti jsou zajištěni, ale dá to ještě hodně práce. Teď před Vánoci je každý večer koncert, předvánoční setkání, tak se tomu nestihám moc věnovat.

Profesor Pavel Klener působil v letech 1988–1990 jako přednosta Onkologické kliniky, osmnáct let byl přednostou 1. interní kliniky VFN. Z funkce ředitele [Ústavu hematologie a krevní transfúze](#) byl odvolán ministrem Tomášem Julínkem pro údajné manažerské selhání. Od té doby působí jako profesor 1. LF UK v Praze a konzultant v ÚHKKT.